
VIELÄKIN TAKEIDEN PERUSTALLA PIDETTÄVÄSTÄ NEUVOTTELUKOKOUKSESTA

Kamppailu neuvottelukokouksen johdosta on kiihkeimmillään. Valtuutettujen vaalit ovat päättymässä. Lähitulevaisuudessa kokoontuu Valtuutettujen neuvosto. Pidetäänkö neuvottelukokous vai eikö sitä pidetä, minkälaisilla takeilla (ehdoilla) neuvottelukokous on suotavaa, mitä näillä takeilla tarkoitetaan — sellaisia ovat kysymykset, joita Valtuutettujen neuvosto tulee ennen kaikkea käsittelemään.

Minkälaisen tulee olla käyttäytymisemme linjan Valtuutettujen neuvostossa?

Toistamme, että neuvottelukokoukset naftateollisuudenharjoittajain kanssa eivät ole meille uutta. Meillä oli yksi neuvottelukokous v. 1905. Oli myöskin toinen v. 1906. Mitä nämä neuvottelukokoukset meille antoivat, mitä ne meille opettivat, oliko niistä hyötyä?

Samoin kuin silloin, niin myöskin vielä hiljattain meille puhuttiin, että neuvottelukokous sellaisenaankin ilman minkäänlaisia ehtoja yhdistää joukkoja. Tosiasiat kuitenkin osoittivat, ettei kumpikaan näistä aikaisemmista neuvottelukokouksista yhdistänyt joukkoja eikä voinutkaan niitä yhdistää: silloin toimitettiin

yksistään vain vaalit ja siihen päättyi koko „yhdistäminen“.

Miksi?

Siksi, että aikaisempien neuvottelukokousten järjestämisen aikana ei ollut tietoaakaan minkäänlaisesta sanan- ja kokoontumisvapaudesta, ei ollut mahdollisuutta koota joukkoja yhteen tehtaittain, työpaikoittain ja kasarmeittain, laatia evästyksiä jokaisesta esilläolevasta kysymyksestä ja yleensä puuttua aktiivisesti neuvottelukokouksen kaikkiin asioihin. Joukot siis joutuivat olemaan silloin toimettona, ja vain edustajat toimivat etäällä työläisjoukoista. Mutta meille on jo kauan tunnettua, että joukot järjestyvät vain itse toiminnassa...

Edelleen — siksi, ettei ollut **Valtuutettujen neuvosto** työläisten vakinaisena elimenä, joka toimii vapaasti koko neuvottelukokouksen ajan, yhdistää ympärilleen kaikkien toiminimien ja piirien työläiset, muokkaa näiden työläisten vaatimuksia ja valvoo työläisten edustajain toimintaa näiden vaatimusten perustalla. Mutta naftateollisuudenharjoittajat eivät halunneet sallia tällaisen Valtuutettujen neuvoston muodostamista ja neuvottelukokouksen aloitteentekijät taas tyytyivät siihen nöyrästi.

Me emme edes puhukaan siitä, että silloin ei ollut niitä liikkeen keskuksia — ammattiliittoja, — jotka olisivat voineet liittää lujasti ympärilleen Valtuutettujen neuvoston ja suunnata sen luokkataistelun tielle...

Aikoinaan meille puhuttiin, että jopa neuvottelukokous sellaisenaankin voisi tyydyttää työläisten vaatimukset. Mutta kahden ensimmäisen neuvottelukokouksen kokemus kumosi tuonkin olettamuksen.

Sillä kun meidän edustajamme alkoivat ensimmäisessä neuvottelukokouksessa puhua työläisten vaatimuksista, niin naftateollisuudenharjoittajat keskeyttivät heidät sanoen, että „se ei kuulu neuvottelukokouksen päiväjärjestykseen“, että neuvottelukokouksen tehtävänä on keskustella „teollisuuden varustamisesta nestemäisellä polttoaineella“ eikä joistakin vaatimuksista. Ja kun meidän edustajamme toisessa neuvottelukokouksessa vaativat myöskin työttömien edustajain osallistumista, niin naftateollisuudenharjoittajat silläkin kertaa keskeyttivät heidät sanoen, että heillä ei ole valtuuksia ottaa huomioon sentapaisia vaatimuksia. Niin edustajamme ajettiin pois aivan siekailematta. Ja kun eräät toverit asettivat kysymyksen edustajiemme tukemisesta yleisellä taistelulla, niin kävi selville, että sellainen taistelu on mahdotonta, sillä kapitalistit olivat järjestäneet kummankin neuvottelukokouksen hiljaisena ja heille edullisena aikana — talvella, jolloin Volga on jäässä ja naftatuotteiden hinnat laskevat ja jolloin siis on suorastaan mieleöntä ajatellakaan työläisten voittavan.

Sellainen „hyöty“ oli kahdesta edellisestä neuvottelukokouksesta.

On selvää, että neuvottelukokous sellaisenaan, neuvottelukokous ilman vapaata Valtuutettujen neuvostoa, neuvottelukokous ilman liittojen osallistumista ja johtoa, ja vielä talvella koollekutsuttu — sanalla sanoen neuvottelukokous ilman takeita — on tyhjää hälinää. Sellainen neuvottelukokous ei suinkaan yhdistä, ei suinkaan auta meidän vaatimuksiemme voittoon viemistä, vaan päinvastoin aiheuttaa sekasortoa ja loitontaa vaatimustemme täyttämisen hetkeä, sillä ollen

antamatta mitään se syöttää työläisille tyhjiä lupauksia.

Sellaisen opetuksen antoi meille kaksi edellistä neuvottelukokousta.

Sen vuoksi luokkatietoinen proletariaatti boikotoi kolmatta neuvottelukokousta marraskuussa 1907.

Muistakoot tämän ne eräät toverit verstastyöläisten liitosta, jotka agitoivat ilman takeita pidettävän neuvottelukokouksen puolesta vastoin edellisten neuvottelukokousten antamaa kokemusta, vastoin naftateollisuuden proletariaatin enemmistön tahtoa ja vihdoin, vastoin liittojen välillä tehtyä sopimusta.

Muistakoot tämän ja olkoot rikkomatta tuota sopimusta.

Mutta merkitseekö tämä sitä, että meidän on viitattava kintaalla kaikille ja kaikenlaisille neuvottelukokouksille?

Ei, ei merkitse!

Eserrä-boikotistien huomautukselle, että meidän ei pidä mennä neuvottelukokoukseen, koska meitä kutsuvat siihen meidän vihollisemme, porvarit — sellaiselle huomautukselle voidaan vain nauraa, sillä myöskin työhön tehtaaseen ja naftalähteille meitä kutsuvat nuo samat viholliset, porvarit. Pitäisikö meidän boikotoida tehdasta tai naftalähdettä yksistään vain siksi, että meitä kutsuvat sinne viholliset, porvarit? Sillä tavallahan voi nääntyä nälkään! Silloinhan asia olisi niin, että kaikki työläiset ovat menettäneet järkensä, koska ovat suostuneet menemään työhön porvariensa kutsusta!

Dashnaksakanien lausuntoon, että meidän ei pidä mennä neuvottelukokoukseen, koska se on porvarillinen

laitos — sellaiseen järjettömään lausuntoon voidaan olla kokonaan kiinnittämättä huomiota, sillä nykyinen yhteiskunnallinen elämähän on myöskin porvarillinen „laitos“, tehdas ja naftalähde — nehan ovat porvarillisia „laitoksia“, jotka on järjestetty porvariston „mallin ja kuvan mukaan“ ja porvariston hyödyksi, — tulemmeko me boikotoimaan kaikkea tuota yksistään vain sen vuoksi, että se on porvarillista? Minne meidän pitäisi siinä tapauksessa muuttaa, Mars'iin, Jupiteriin tai ehkäpä dashnaki-eserrien pilvilinnoihin?..*

Ei, toverit! Me emme saa kääntyä selin porvariston aseisiin, vaan meidän pitää rynnäköidä niitä! Me emme saa jättää asemia porvaristolle, vaan meidän on vallattava ne askel askeleelta ja lyötävä porvaristo niistä ulos! Vain pilvilinnojen asukkaat voivat olla käsittämättä tätä yksinkertaista totuutta!

Me emme mene neuvottelukokoukseen, elleimme ensin saa vaadittuja takeita, — mutta me menemme siihen, jos onnistumme saamaan vaaditut takeet nojautuaksemme näihin takeisiin ja muuttaaksemme neuvottelukokouksen kättämisen välineestä taistelun jatkamisen välineeksi, — aivan samoin kuin määrättyjen ja välttämättömien ehtojen täyttämisen jälkeen me emme kieltäydy menemästä työhön muuttaaksemme tehtaat ja naftalähteet sorron arecnasta vapautuksen arenaksi.

* Herrojen dashnaksakanien ja eserrien boikotoimisasenteen perusteettomuuden ja elämää vastaamattomuuden todistaa jo sekin, että he itse suhtautuvat myötätuntoisesti kirjapainotyöläisten ja näiden isäntien neuvottelukokoukseen sekä kollektiiviseen sopimukseen. Kaiken lisäksi heidän yksityisiltä jäseniltään ei tähän asiaan osallistuminen ole kiellettyä.

Mutta järjestämällä neuvottelukokouksen työläisten voittamien takeiden perustalla ja kutsumalla 50-tuhantista työläisjoukkoa valitsemaan Valtuutettujen neuvoston ja käsittelemään vaatimuksiamme me johdamme työväenliikkeen Bakussa uudelle, sille edulliselle taistelun tielle: järjestyneen ja tietoisin liikkeen eikä vaistovaraisen (hajanaisen) ja beshkeshiläisen liikkeen tielle.

Siinä on se, mitä me varsinaisesti odotamme takeiden perustalla pidettävältä neuvottelukokoukselta ja minkä vuoksi me sanomme: **neuvottelukokous takeiden perustalla tai ei minkäänlaista neuvottelukokousta!**⁵⁵

Agitoikoot herrat entiset neuvottelijat takeita vastaan, ylistelköt he ilman takeita pidettävää neuvottelukokousta, ryömiköt he zubatovilaisen suon pohjalla, -proletariaatti vetää heidät ylös suosta ja opettaa heidät kävelemään luokkataistelun avaralla kentällä!

„Leijailkoot“ herrat dashnakki-eserrät ja boikotoikoot työläisten järjestyneitä toimintoja ilmojen korkeuksistaan, — valcutunut proletariaatti vetää heidät alas syntisen maamme kamaralle ja pakoittaa heidät kumartumaan takeiden perustalla pidettävälle neuvottelukokoukselle!

Meidän päämäärämme on selvä: on koottava proletariaatti Valtuutettujen neuvoston ympärille ja yhdistettävä viimeainittu lujasti liittojen ympärille meidän yhteisten vaatistemme tyydyttämisen ja elämämme parantamisen saavuttamiseksi.

Meidän tiemme on selvä: takeiden perustalla pidettävästä neuvottelukokouksesta naftateollisuusproletariaatin elintärkeiden tarpeiden tyydyttämiseen.

Ajan tullen me kutsumme Valtuutettujen neuvostoa taistelemaan sekä rämettyneitä neuvottelukokouksen kannattajia vastaan että eserrä-dashnakkilaisten boikotistien satumaisia tuulentupia vastaan.

Neuvottelukokous määrättyjen takeiden perustalla tai neuvottelukokousta ei tarvita!

*Sanomalehti „Gudok“ № 17,
helmikuun 3 pnä 1908
Artikkeli ilman allekirjottusta*

*Julkaistaan lehden tekstin
mukaan*